

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/212/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010422
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Číž
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3712010422.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. apríla 2014 v trestnej veci obžalovaného T. Q. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., samosudcom JUDr. Miroslavom Čížom takto

rozhodol:

obžalovaný T. Q. nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom Q. B. XXX, adresa na doručovanie písomností Q. B. XXX, okres B., M.

je vinný, že

1/ hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna M. Q., nar. XX.X.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. P/193/1995, zo dňa 21.11.2000 umiestnený do ústavnej výchovy a dňom 25.6.2002 prijatý do Domova sociálnych služieb M. v U., následným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13P/81/2007-39, zo dňa 18.5.2007, s právoplatnosťou dňom 22.5.2007, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 681,- Sk (22,60 Eur) počnúc od 1.3.2007, ktorého výška výživného bola následným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13P/21/2008-29, zo dňa 18.3.2008, s právoplatnosťou dňom 10.4.2008, upravená na sumu vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima mesačne, ktoré výživné malo byť splatné vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca vopred na účet Domova sociálnych služieb M. v U., túto svoju zákonnú povinnosť si bezdôvodne zavinene neplnil v období od 1. februára 2008 a neplní až doposiaľ, okrem jedinej čiastky výživného, ktorú uriadil dňa 24. februára 2011 v sume 10,- Eur, pričom v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku mal a bez ohrozenia vlastnej existencie mohol prispievať na výživu svojho maloletého syna v uvedenom období sumou najmenej vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima, čím v období od 1. februára 2008 až doposiaľ, teda do 31. júla 2011, zaostal na výživnom najmenej vo výške 1.008,86 Eur,

hoci ako otec mal. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, umiestneného v R. sociálnych služieb M. XX, okres U., bol povinný prispievať na jeho výživu podľa zákona o rodine ako aj podľa rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/214/2007, zo dňa 11.10.2007, právoplatného dňa 8.11.2007, v období od novembra 2007 do novembra 2008 sumou vo výške 23,30 Eur mesačne a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6P/65/2008, zo dňa 1.12.2008, právoplatného dňa 27.1.2009, v období od decembra 2008 sumou vo výške 30 % životného minima mesačne, čo predstavuje od decembra 2008 do júna 2009 sumu vo výške 24,50 Eur, od júla 2009 do júna 2010 sumu vo výške 25,36 Eur, od júla 2010 do júna 2011 sumu vo výške 25,38 Eur, od júla 2011 do júna 2012 sumu vo výške 26,- Eur a od júla 2012 sumu vo výške 26,65 Eur, ktoré výživné mal zasielať na účet Domova sociálnych služieb M. XX, U., vedený v Dexia banke P., a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca december 2007 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, v roku 2005 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne a neskôr už nepožiadaval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o zaradenie do

evidencie uchádzačov o zamestnanie, v obdobiach od 1.2.2009 do 30.3.2009, od 1.5.2005 do 31.7.2010 a od 1.1.2012 do 30.6.2012 bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi ako spolu posudzovaná osoba žiadateľky P. Q., partnerky obvineného Q., v tomto období, ani v období, keď nepatril do okruhu spoločne posudzovaných osôb poberateľky dávky a príspevkov v hmotnej núdzi P. Q., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny B. o poskytnutie dávky a príspevkov v hmotnej núdzi sám nepožiadaval, na výživu mal. X. Q. v mieste svojho trvalého bydliska, v mieste trvalého bydliska dieťaťa ani na inom mieste neprispieval, čím mu vznikol za obdobie od mesiaca december 2007 do mesiaca jún 2011 vrátane vznikol dlh na výživnom voči Domovu sociálnych služieb M. v celkovej výške 1.059,98 Eur,

2/ hoci ako otec mal. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, umiestneného v R. sociálnych služieb M. XX, okres U., bol povinný prispievať na jeho výživu podľa zákona o rodine ako aj podľa rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/214/2007, zo dňa 11.10.2007, právoplatného dňa 8.11.2007, v období od novembra 2007 do novembra 2008 sumou vo výške 23,30 Eur mesačne a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6P/65/2008, zo dňa 1.12.2008, právoplatného dňa 27.1.2009, v období od decembra 2008 sumou vo výške 30 % životného minima mesačne, čo predstavuje od decembra 2008 do júna 2009 sumu vo výške 24,50 Eur, od júla 2009 do júna 2010 sumu vo výške 25,36 Eur, od júla 2010 do júna 2011 sumu vo výške 25,38 Eur, od júla 2011 do júna 2012 sumu vo výške 26,- Eur a od júla 2012 sumu vo výške 26,65 Eur, ktoré výživné mal zasielať na účet Domova sociálnych služieb M. XX, U., vedený v Dexia banke Slovensko, a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci, plneniu výživovacej povinnosti sa od mesiaca december 2007 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, v roku 2005 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne a neskôr už nepožiadaval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, v obdobiach od 1.2.2009 do 30.3.2009, od 1.5.2005 do 31.7.2010 a od 1.1.2012 do 30.6.2012 bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi ako spolu posudzovaná osoba žiadateľky P. Q., partnerky obvineného Q., v tomto období, ani v období, keď nepatril do okruhu spoločne posudzovaných osôb poberateľky dávky a príspevkov v hmotnej núdzi P. Q., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o poskytnutie dávky a príspevkov v hmotnej núdzi sám nepožiadaval, na výživu mal. X. Q. v mieste svojho trvalého bydliska, v mieste trvalého bydliska dieťaťa ani na inom mieste neprispieval, čím mu vznikol za obdobie od mesiaca júl 2011 do mesiaca marec 2014 vrátane vznikol dlh na výživnom voči Domovu sociálnych služieb M. v celkovej výške 875,97 Eur,

t e d a

v bode 1/, 2/

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/

pokračujúci prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

v bode 2/

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o

v bode 1/

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák. na spoločný trest 12 (slovom: dvanásť) mesiacov odňatia slobody, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno, zo dňa 19.7.2011, sp. zn. 14T/56/2011-118, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. v úmyselnej forme zavinenia a bol mu uložený trest jeden rok odňatia slobody s podmieneným odkladom na dva roky, zároveň podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. mu bolo prikázané, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zaplatil na účet Domova sociálnych služieb U. zameškané výživné za obdobie od 1. februára 2008 do 31. júla 2011 v celkovej výške 1.008,86 Eur (slovom: jedentisícosem eur a osemdesiatšesť euro centov), ktorého sa mal dopustiť tak, že hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna M. Q., nar. XX.X.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. P/193/1995, zo dňa 21.11.2000 umiestnený do ústavnej výchovy a dňom 25.6.2002 prijatý do Domova sociálnych služieb M. v U., následným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13P/81/2007-39, zo dňa 18.5.2007, s právoplatnosťou dňom 22.5.2007, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 681,- Sk (22,60 Eur) počnúc od 1.3.2007, ktorého výška výživného bola následným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13P/21/2008-29, zo dňa 18.3.2008, s právoplatnosťou dňom 10.4.2008, upravená na sumu vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima mesačne, ktoré výživné malo byť splatné vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca vopred na účet Domova sociálnych služieb M. v U., túto svoju zákonnú povinnosť si bezdôvodne zavinene neplnil v období od 1. februára 2008 a neplní až doposiaľ, okrem jedinej čiastky výživného, ktorú uhradil dňa 24. februára 2011 v sume 10,- Eur, pričom v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku mal a bez ohrozenia vlastnej existencie mohol prispievať na výživu svojho maloletého syna v uvedenom období sumou najmenej vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima, čím v období od 1. februára 2008 až doposiaľ, teda do 31. júla 2011, zaostal na výživnom najmenej vo výške 1.008,86 Eur.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba na 2 (slovom: dva) roky.

v bode 2/

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák. na trest 14 (slovom: štrnásť) mesiacov odňatia slobody.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba na 2 (slovom: dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 28.2.2013, sp. zn. 2T/212/2012-120 bol obžalovaný uznaný za vinného pokračujúcim prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený spoločný trest dva roky odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu tri roky. Zároveň bol zrušený výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno, zo dňa 19.7.2011, sp. zn. 14T/56/2011-118.

Na základe odvolania Okresného prokurátora v Považskej Bystrici Krajský súd v Trenčíne uznesením, zo dňa 14.11.2013, sp. zn. 2To/65/2013-140 zrušil uvedený rozsudok a vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V uznesení krajského súdu sa uvádza, že odvolanie smerovalo predovšetkým do výroku o vine a s týmito dôvodmi (ktoré sú zhodné s výrokom rozsudku) sa v plnej miere stotožnil. Navyše odvolací súd poukázal na ustanovenie § 122 ods. 1, 3 Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia, ak obvinený pokračuje v konaní, pre

ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. Teda v danom prípade rozhodujúcim okamihom je trestný rozkaz Okresného súdu Komárno, sp. zn. 14T/56/2011, zo dňa 19.7.2011, ktorý nadobudol účinky vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa doručením obžalovanému dňa 25.7.2011.

V závere sa ďalej konštatuje, že odvolací súd nerozhodol vo veci samej z toho dôvodu, aby nebolo obžalovanému upreté právo na uhradenie dlhovaného výživného.

Okresný súd v zmysle záverov krajského súdu znovu vykonal hlavné pojednávanie, vypočul obžalovaného, ktorý už pri hlavnom prejedávaní dňa 28.2.2013 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe s tým, že si vyživovaciu povinnosť neplní až do februára 2013. Súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 3.4.2014 zotrval na vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., zo dňa 28.2.2013 a toto vyhlásenie rozšíril až na obdobie do marca 2014. Súd jeho vyhlásenie prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Znova sa oboznámil s pripojeným spisom, odpisom z registra trestov, prečítal správy o povesti a správy o priestupkoch.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku, nakoľko tento mal jednoznačne za preukázaný priznaním obžalovaného, resp. jeho vyhlásením. Po právnej stránke potom súd jeho konanie v bode 1, 2 kvalifikoval ako dvojnásobný pokračovací prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. b) Tr. zák. teda, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom - po dlhší čas.

Obžalovaný v mieste bydliska požíva priemernú povesť. Po právnej stránke nie je hodnotený, nakoľko nie je zamestnaný. Nebol priestupkovo stíhaný, súdne trestaný bol dvakrát, jedno odsúdenia má amnestované s účinkom zahľadania a druhé odsúdenie bolo zrušené v rámci spoločného trestu.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 39 ods. 4 Tr. zák.). Po zhodnotení všetkých týchto skutočností, s prihliadnutím na jeho doterajší život, závažnosť jeho trestnej činnosti a dospel k záveru, že na jeho nápravu bude postačujúce uloženie uvedeného druhu trestu, čím sa zároveň zabezpečí aj zákonom sledovaný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný nemal priťažujúce okolnosti, na druhej strane mal dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l), n) Tr. zák.). Pokiaľ ide o ustálenie skutku za skutok pod bodom 1, tuto súd uložil obžalovanému spoločný trest, nakoľko boli splnené podmienky na použitie o spoločnom treste, nakoľko ho odsudzoval za ďalší čiastkový skutok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorý iný čiastkový bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Zároveň zrušil skorší rozsudok vo výroku o vine a treste a pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj v spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom. Pokiaľ ide o trest za skutok pod bodom 2, v tomto prípade uložil obžalovanému samostatný trest.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).